

Svar (5/8 97)

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Som udgangspunkt er det ikke tilladt at drive vedvarende selvstændig virksomhed i efterlønsperioden. Undtaget herfra er dog drift af mindre jordbrug.

Retten til drift af mindre jordbrug i efterlønsperioden har til formål at forhindre, at medlemmer, som har bopæl på ejendommen, bliver nødt til at flytte og afhænde jordbruget i forbindelse med overgang til efterløn.

Det bemærkes i denne forbindelse, at drift af mindre jordbrug kun er tilladt i tilfælde, hvor medlemmet har sin bopæl på ejendommen, og arbejdsindsatsen ved jordbruget skal holdes inden for de tilladte 200 timer i efterlønsperioden.

Herudover kræves det, at ejendommens grundværdi er beskeden (mindre end kr. 72.000 ved 19. almindelige vurdering), at der ikke dyrkes specialafgrøder på ejendommen, og at eventuelt husdyrhold i alt væsentligt er til efterbrug.

Retten til at udøve hobbyaktiviteter er ikke begrænset i efterlønsperioden. Det forhold, at hobbyaktiviteten medfører tilfældige indtægter af meget begrænset omfang, betyder ikke, at aktiviteten uden videre vil blive betragtes som selvstændig virksomhed. Det forudsætter imidlertid, at aktiviteten alene er at betragtes som hobby.

Spm. nr. S 2824

Til arbejdsministeren (22/7 97) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Vil ministeren redegøre for, om en person på efterløn fortsat kan have bistader stående på sin grund og fortsat sælge honning ved stalddøren?«

Begrundelse

Der henvises til besvarelsenerne af spørgsmål nr. S 2150-2152 og S 2602.

Svar (5/8 97)

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg kan oplyse, at der i særlige tilfælde kan gives tilladelse til at videreføre eller påbegynde selvstændig virksomhed som bibeskæftigelse i højst 200 timer årligt i efterlønsperioden. Omfattet af dispensationsmuligheden er blandt andet biavl (med op til ca. 15 bistader).

Spm. nr. S 2825

Til arbejdsministeren (22/7 97) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Vil ministeren oplyse sagsbehandlingstidens længde for ankesager i Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikring, finder ministeren f.eks., at en anketid på mere end 8 måneder er acceptabel?«

Begrundelse

Der henvises til besvarelsenerne af spørgsmål nr. S 2150-2152 og S 2602. Svaret bør indeholde oplysninger om korteste, gennemsnitlige og længste tid for en ankesag i Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikring.

Svar (5/8 97)

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen, som indtil 1984 hed Arbejdsdirektoratet, udarbejder løbende statistik til internt brug over den gennemsnitlige sagsbehandlingstid på ankesager mv.

Jeg har fået oplyst, at i 1996 var direktoratets gennemsnitligt sagsbehandlingstid på førsteangangs-sager 13,7 uger.

Den henholdsvis længste og korteste tid for en sags behandling kan ikke læses ud af statistikken, idet der kun føres statistik over den gennemsnitlige sagsbehandlingstid.

En sags ekspeditionstid beror ikke kun på den tid, direktoratet selv behandler sagen.

Oftentimes er det nødvendigt at indhente yderligere oplysninger fra medlemmer, arbejdsløshedskasser, arbejdsgivere, andre offentlige myndigheder mv., og selvom sådanne høringer bliver fulgt tæt, medfører det alligevel, at sagsbehand-